

František KOCOUREK - Jak zkalil Žanek HUSA v Pakostnici

Vyhópne ráno borec z betle, hodí čučku z vokna, zgómne že zoncna rumpluje, tak hlási hakl krén. Hópne si na retich, vysadí ňáké ten dlabanec, vošolne si šlupky sbalí dečmen pod klepeto a šmrncne se štatlem. Pak pila na šmirgl a vaří si to přes Oltec na Rivec lapat bronz.

Jak se zoncni, zgómne betetnýho šnicla na dečmenu. Čučka na to, je to negrilový, bez kódrú a chce to uvařit nějaký ty voděradý. Tak do ní začně vrkat "Ty kchóc, co tady vaříš, á maturitní válka... Ty negómeš, jak skalil Žanek Husa v Pakostnici?"

To máš tak: To byl ňáké Žanek Husa a ten vařil správný války, a ty věšky jezoviti na něho nastópili a poslali mu glét: Žaný, přijed' k mlénu do Pakostnice.

Žanek měl dva správný kámoše - Žanka Rohatýho z Dubnice a Žanka Želivskýho, a ti mu hlásili:

"Žany, bacha, je to fligna, vyložená podělavka, blbče, když jim na to hópneš, tak tam zagrebuješ do snu."

Žany byl borec, žádný fédry, mám gléto, je to v ókeju. Zbalil pinkl a pila na stopa.

V Pakostnici hnedka na něho nastópil koncil. Žany, sledovanec ty seš nabité kó, to my gómem ale ty tam jedeš křivý války a to je levandula. Vodvolé to a je to ve zlatě.

Žanek: "já nejedu žádné tunel a nic nevodvolám."

Žany, sledovanec. Klofneš vod nás old love, my radovanec, ty radovanec a je to v pikách.

Žany zas: "Já su zlaté a nic nevodvolám."

Voni na to: "Ty seš krén a křivé"

On zas že je rovné a v goldně. Tak mu mázli železa na perutě a šópli ho do kameňa, tam ho klendra štengrovala, kelcny se mu furt lágrovaly, chálka levá, škopek z toho paf, akorát samé tvrdé giňál, samé vasr, vo válcách žádné hantec.

Von sice vařil na bachmana: "Ty, kemo, buď tak benevolentní vysad' mi válec".

Ale von mu místo válca vysadil mixnu. Pak ho vytlačili z kameňa, mázli mu potupný micnu na dóznu, šópli ho na roští, hodili blesk a to víš. Žhavka na vanu, žhavka na cemr a Žanek zfajroval dřív, než bys dva škopky vypařil.

Tak už to gómeš, koňo?

František KOCOUREK - Mlata na Bílendě 16 kilo 20

V Česku byl po zřevování Žanka Husovýho úplně levingston. Snobáli v Práglu byli křivý jako klika vod polepšovny. Nechtěli jít do holpecu s chudéma borcama ze štatlu nebo z role a londony taky moc neprožívali.

Byli moc namistrovaní a mudrovali, že to zmáknó sami. Hókli žoldákům rovnó válku, ať probíhají s nima, že jim zašupnó betelný lováče a každému fáro a kocóra. Dali si scuka v jezovitským klubu, kde si každé jen tak cvičně vysmahl pár škopků, a začali hned šmírovat, komu by dali do řepy.

A začalo být dusno.

Jezoviti dostali kopny z česka, všechny love jim lapli a kirchy vyčórovali. Ale king Ferda II. na to hodil hrubó čučku a hókli do placu, že za to někomu nechá rozbít sandál. A protože nebyl žádná móka poslal na to Rudy Maximiliánovýho a sám házel sicnu doma u bedny. Rudla, jezovitské šéf, dostal chuť na Sparty ve tvrdým, vošolnul si plechové džínsdres a valil do mixny.

Jeho skvadra, to byli samí řízci. Měli brnění répaný u Krupa, gany, halapartny, šavle a břitvy na gumě ze Solingena. V usárně měl každé haška, marjánku a lampu s téčkem. Fókali marlboráče a pařili glgačku za mastný love.

Proti nim mezi českó a moravskó sajtnó nastópili aji sokoli z Paprikášova. Měli hajtry vohňový, zuby jako kartáče na šufлата, ale fédry z mlaty měli betelný. Naša skvadra měla vercajk ze Sandriku Vyškov, byla to měkota že s tím ani vařený krumple nešlo krájet. Pařili matónku, fókali spařené jetel a na chálku měli leda tak topinky na indulóně.

Dobré hrnek z Plzně, Smíchova nebo ze Starýho Brna byl po žňách vyblózované.

A tak z vobó stran do sebe za poledňa vlítli na Bílendě u Práglu. Ze startu vypadala mlata na plichtu, ale Rudla Maximiliánuj byl vyložené flignař a křivák a nastópil do mlaty s novéma tunelama.

Vlítli na českó sajtnu na levým flíglu, kde byl samé juhan a batles s dlóhéma harizónama, sebrané z malostranských palíren a kafců. Zgóml, nesó vysazení na mlatu, ale spíš na pařbu, válce a samó diskotéku. Hned je hnal aus.

Nejlíp se mleli moravští štatlaři. Byli mezi něma kosi z Oltecu a Majlontu, co v mlatách házeli domovinu. Zgóml, že vostatní zahli, ale než šórem do Brniska, to šli radši do mlaty. Měli ale brnění ze šufánkový voceli a grimle co po nich Rudlovi vojáci šili ze šprnd, v nich dělaly betelný lochny.

Největší křivárna od Rudly byla ta, že na ně poslal sestavu zdivočelejch Makarónů, kterém naklavíroval do štricle, že za ně zalepí cechy ve Slávce. A tak byl Rudla v goldně a ve dvě vodpoledne byla Bílenda jeho.

Náš king Beda Falckej byl móka, mlatu moc neprožíval a mixna nemixna měl ve svém fáru s anglánama surovó glgačku. Řezal vajnoš rumunskem, na to škopky, a tak vo tým žádná, že byl prohlé jak luk. Když mu prolátli, že je všechno v kopru, že mu vosolili všechny mlataře, zhulil se do mrtva. Potom hodil myslivnu a že to byl měkota, vzal fofrem staró s kindošama, sbalil do žebradla lováče, goldnu a kódry a valil na rolu.

Rudlovi borci vlítli na Prágl, dlábili tam kocóry a dělali dusno. Pařby chálky, válců, račmenů a goldny, co vyčórovali dohukaném pražskén batlesům měli mraky, ják to po každý solidně zmáklý mlatě bévá.